



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23881/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Бојан Добријевић из ..., против туженог „Октопод“ привредно друштво за превоз и пружање услуга у саобраћају д.о.о. Београд, чији је пуномоћник адвокат Круна Максимовић из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 10706/21 од 15.05.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 10706/21 од 15.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 10706/21 од 15.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 24644/2020 од 28.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да јој исплати 58.300,00 динара са законском затезном каматом од 29.02.2020. године до исплате и да јој накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 10.500,00 динара. Ставом трећим изреке тужилца је ослобођена од плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 10706/21 од 15.05.2023. године, одбијена је жалба тужилце и потврђена првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка (став 1. и 2.).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалог права, предлагајући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ стицање без основа и оцењено је да је тужбени захтев тужиле неоснован. О овом праву тужиле, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања. Оцењено је да је тужба преурањена због чега је тужбени захтев одбијен те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Без утицаја на другачије одлучивање су одлуке приложене уз ревизију, имајући у виду да су то првостепене пресуде чију законитост и правилност преиспитује другостепени, а не ревизијски суд. Поред тога, ни свака погрешна примена материјалног права у другостепеној одлуци не води дозвољености одлучивања о посебној ревизији, јер то мора бити само погрешна примена материјалног права која је од општег значаја, да би се испунили услови за одлучивање у смислу члана 404. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради стицања без основа тужила је поднела 20.10.2020. године, а вредност предмета спора је 58.300,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**